

та чрезъ непокрытата добръ съ завѣса часть на цирка той случи да види едно ужасно и страшно евленіе; то не избѣгна отъ лукавщината му, която пакъ подкрѣпи отпадналата му смѣлость.

Тогасъ той си издигна ржката на горѣ и на лицето му естествено великолѣпно и гордо поевн са отъ изново важното израженіе на повелителното му спокойствіе.

— Виждате! рече той съ грѣмливъ гласъ, който изведнажъ заслуши виковеѣ на метежното множество. Виждате какъ боговеѣ покровителствуватъ невинността; подземныйѣ огнѣве са протестиратъ сръщо свидѣтелствата на обвинителя ми.

И очитѣ на сичкыѣ са обърнахъ къмъ мѣстото което показваше ржката на Арбака и съ неописанъ ужасъ видѣхъ единъ колосаленъ облакъ надъ върха на Везувій приличенъ на преогроменъ букъ, на който дѣнерьѣ са виждаше черъ а клоновеѣ пламени, и тѣзи пламъци измѣняеми на сѣка минута, ту распалены ту изчезающы, но пакъ възражданы съ пламъци еще почесты и свѣтлы, щото неможаше да са гледа на тѣхъ.

Дълбоко и страшно мълчанье настанъ тогъ часть, прекъсвано само отъ ревовете на лева, на който отъ близлежащото зданіе са отговори едно остро и диво рѣмженье, рѣмженъето на тигра другаря на лева, бѣ бѣдствененъ знакъ на тежката атмосфера, който предвѣщаваше гнѣва и неблаговоленіето на небето.

И всеобщы и голѣмы женскы викове са подигнахъ тогасъ, а мѣжъетѣ са погледвахъ безмолвны едни други. Въ тѣзи минута са поклати земята и са оуляхъ стѣнитѣ на цирка, а на далечъ са чуваше гърмежъѣ на падающыѣ къщя. Малко подиръ туй видѣхъ голѣмыя и огнянъ облакъ който са спущаше на тѣхъ като порой и изгрыгваше изъ утробата си дѣждъ отъ пепель размѣсенъ съ распалены каменны уломъцы. Страшныѣ този дѣждъ чупаше и засыпваше лозыята, пустыѣ улици и цирка и околностыѣ и самыѣ морскы вълны, които са заразявахъ безпрестанно отъ едни необыкновенны дѣлмы.

Никой не са грижаше вече нито за правосѣдіето, нито за Арбака, главната и единственна цѣль за сѣкыѣ бѣше мыслъята за спасеніе и за бѣгънъе. И бѣгахъ сичкы като блѣскахъ а са блѣскахъ, като са натискахъ и тѣпчахъ немплостиво падающыѣ до като всрѣдъ викове и умоленія и стенанія на раненыѣ безбройното оуѣ множество са пзыпа вѣнъ отъ цирка чрезъ разныѣ и многочисленны неговы проходы; кѣдѣ бързахъ? едни отъ страхъ отъ вторий трусъ отидохъ си у тѣхъ за да грабныѣтъ поскѣпощеныѣ си нѣ-